

film

PAST NENÍ V PASTI

Když se film dočká čtvrtého dílu, o něčem to svědčí. O kvalitě? To zrovna ne. Spíš o úspěšnosti – a víc než slušném výdělku, jež tři předchozí pokračování přinesla producentům. Nový hollywoodský snímek Smrtonosná past 4.0 takový případ představuje. V úspěšné roli policejního důstojníka Johna McClanea se tak vrací na plátna Bruce Willis. Zestárlý o dvě desetiletí, otrávený v bitkách a silně poznamenaný cynismem, jenž přináší život u policie. Ale pořád nebezpečný gaunerům všeho druhu, kteří si troufnou mu zkřížit cestu a kteří udělají tu hloupost, že se s ním pustí do křížku. To je taky jeden z nejpříjemnějších faktů, jež filmy typu Smrtonosná past nabízejí! Že navzdory všem dílčím porážkám nakonec právo a spravedlnost vítězí. Čímž se úplně nejvíc rozcházejí s realitou naší doby a přibližují se poetikou pohádek pro dospělé. Ale co dělat, když my ty pohádky chceme aspoň vídat?

První Smrtonosná past přišla na svět roku 1988, dvojka hned dva roky nato, na trojku si diváci počkali roků pět. A na čtyřku se pak čekalo celý tucet let. Upřímně řečeno, spíše se už předpokádalo, že tvůrci mají téma za dostatečně vyždímané, než že by se hodlali vrátit. Řadový polda sám a sám v boji s organizovanou zločinnou přesilou... A ejhle, čtyřka je přece tady! Z původní sestavy zůstává Bruce Willis a postava, již si diváci pamatují a mají rádi. Nový je režisér Len Wiseman, o generaci mladší než představitel hlavní role. A také scenárista Mark Bomback je v týmu nováčkem:

vlastně z jeho tvorby ještě nebylo co pochvalně citovat.

Zápletka jde s dobou: opět sice běží o tým nebezpečných gaunerů, tentokrát však hodlají zaútočit po internetu. Vyberou si velký americký svátek, Den nezávislosti. Všichni slaví, rozložit náhlým útokem systém státu by tedy mělo být relativně snazší než jindy – a následky mohou být nedozírné... Velký šéf sice cituje Lenina, ale když rozvrátí dopravu, bankovníctví, energetiku, ukáže se, že mu jde hlavně o prachy. Velké prachy! Velké ideje jsou potom vedlejší.

John MacClane je ovšem detektiv ze staré školy, v počítačovém světě potřebuje partáka, mladého hackera. Ale i proti počítačovému teroru se dobře uplatní pěsti, ironický nadhled a zdravý selský rozum. Střílí se jak o manévrech, vzduchem se řítí vrtulníky i stíhačky, o automobilových honičkách nemluvě – v ulicích velkoměsta, na dálničních propletencích i v tunelu. Tvůrci vcelku právem věří v úspěch. Smrtonosná past 4.0 nabízí všechno, co mají diváci akčních filmů rádi, a navíc ještě ironicky přimhouřené oko zdravé sebeironie. Willis si postěžoval, že už mu náročné scény dávají víc zabrat než zamlada – ale na plátně to vážně není znát. Ale jeho kaskadéři by prý mohli vyprávět!

(jjv)

osobnost

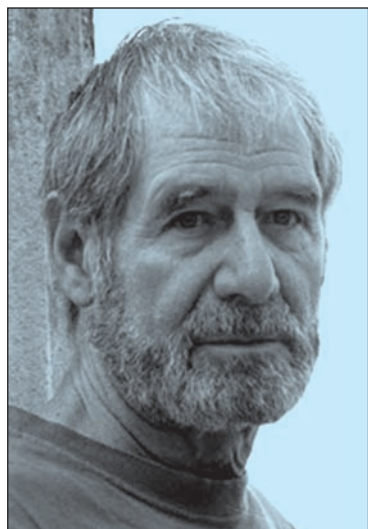
DĚVČE Z OHIA

Z obrazovek se na nás dnes a denně valí takové množství krimi seriálů, že se mohou plést a zastupovat navzájem – a někdy si divák není jist, který právě sleduje. Záchranný pás v tom ohledu snad představují herci, představitelé vůdčích rolí: výrazné tváře, jež utkvějí něčím v paměti. Televize dávno neobsazuje hotové hvězdy, ty by nezaplátily, televize si hvězdy samy vytvářejí. A nepochybně dnes už je hvězdou i představitelka Stelly Bonaserové z úspěšné série Kriminálka New York, nevšedně půvabná Melina Kanakaredesová. Pochází z Akronu ve státě Ohio, herectví ji magicky vábilo už na střední škole. Proto taky z ohiské univerzity záhy prchla na studia do Pittsburgu, kde mohla spolupracovat s tamním renomovaným divadelním ansámblem. A už si nedala pokoj. Začínala v reklamách, po absolutoriu se přestěhovala do New Yorku, neboť to je hlavní město amerického divadla. Jenže, jak známo, i tam mnoho slimáčků, málo však kapustičky. Prosadit se v New Yorku je dřina a jen málokdo v tom uspěje. Melina hrála sice s úspěchem v jednom z divádek nedaleko Broadwaye, všimli si jí i kritici a ocenili její výkony – ale kýžený velký sukces se pořád ne a ne dostavit. A pak se objevila nabídka z televize: zavedený a léta úspěšný seriál Policie New York hledal nové tváře. Melina zaujala vzezřením, přesvědčila i hereckým talentem. Přišly i filmy pro kina, Dlouhý polibek na dlouhou noc, 15 minut, Hráči, Nebezpečná krása, Raněné srdce... A pak konečně další seriál, CSINY, Kriminálka New York, v němž její Stella patří do stálého týmu vyšetřovatelů. Seriál má dnes už za sebou několik úspěšných řad a nezdá se, že by scenáristům vysychaly nápady. Divácký zájem taky trvá, nejen ve Státech, ale po celém televizním světě.

Ačkoli příběhy, v nichž Melina svou nejúspěšnější roli ztělesňuje, se odehrávají v New Yorku, ona se svou rodinou bydlí v Los Angeles, tedy na opačném konci Spojených států. Její manžel vlastní vyhlášenou restauraci a patří prý k tamním nejlepším kuchařům. Když připočteme dvě dcerky, sedmiletou a čtyřletou, má se asi Melina Kanakaredes co otáčet, a hodně času asi stráví v letadlech. Ale tak chutná úspěch v Americe: rychle...

(-ěk)

POVÍDKY JEDNOHO ZELENÁČE

kniha

Každý velikan se zamlada musel nějak žít. Ed McBain začínal jako redaktor literární agentury, jež dodávala časopisům povídky: dobrodružné, kriminální, sci-fi. Od autorů už renomovaných, ale i úplných nul. K jeho práci patřilo rozpoznat, co je škvár, anebo jestli z autora či příběhu může něco být. Nakonec se sám při tom naučil tolik, že začal povídky taky psát – a není pochyb o tom, že znamenitě.

Začátkem let padesátých bral za nelehkou práci redaktora celých čtyřicet dolarů – týdně. Časem dostal přidáno: na pětáctýřicet...

Povídek napsal početně, hlavně ale zpočátku své

dlouhé autorské kariéry. Později už síly netřástil a s obdivuhodnou pravidelností posílal do světa román za románem. Na sklonku života se na naléhání nakladatele Ed McBain rozhodl své mladické povídkové příběhy probrat a z nejlepších sestavit autorský výběr. Nazval ho atraktivně: Škola zabíjení.

Nyní, už po autorově smrti, se vydání dočkali i čeští čtenáři. Nakladatelství BB-art vydalo objemný svazek v překladu Radima Kleknera. První zveřejněná povídka pochází z roku 1952, poslední dvě jsou z roku 1957. Nabízejí exkurs do dávno zmizelého světa a budoucí velký detektivkář v nich jasně naznačuje mimořádný talent. I tady se najdou nápady, jež by klidně vydaly na román. Ale stručnost přece vždycky bývala ctností amerických literátů!

(-ěk)